

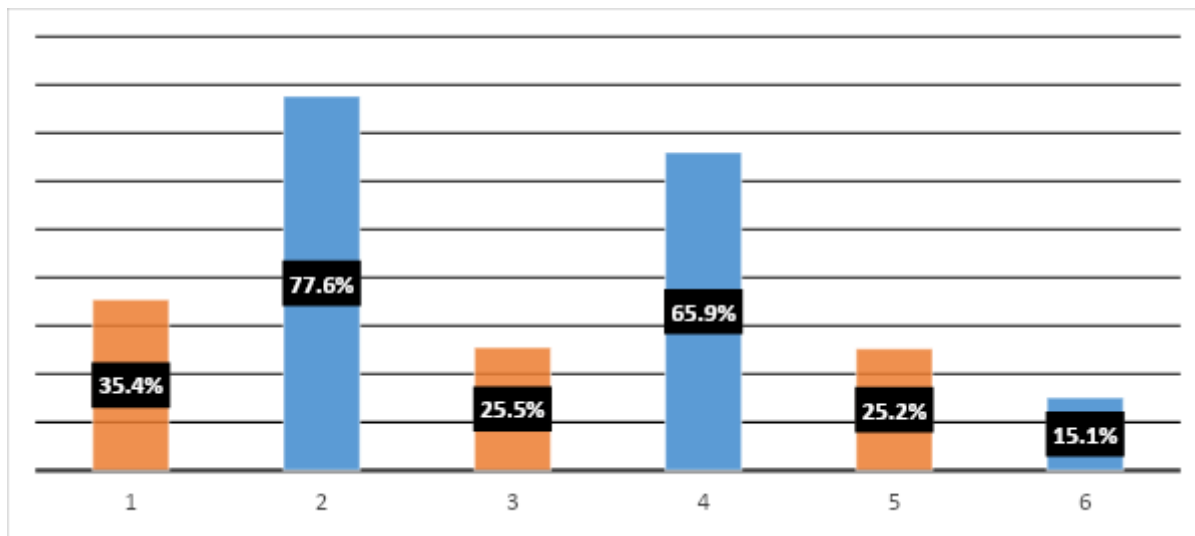
Inicio > La crisi del coronavirus amenaça d'augmentar les desigualtats en ocupació entre les persones amb discapacitat i sense

L'actual situació d'excepcionalitat econòmica, provocada per la crisi sanitària de la Covid-19, de ben segur provocarà un major deteriorament de l'ocupació laboral de les persones amb discapacitat, que ja de per si tenen un greuge comparatiu amb les persones sense discapacitat. El passat 29 d'abril, l'Observatori sobre la Discapacitat i el Mercat Laboral (Odismet) de Fundación ONCE va presentar l'informe anual sobre la situació laboral de les persones amb discapacitat, amb dades de l'any 2018 (les últimes consolidades). Aquell any, es van registrar 1.899.800 persones amb discapacitat en edat laboral (de 16 a 65 anys), el que representa un 6,3% de la població en aquest tram. Una xifra que va en augment any rere any.

Tot i això, la taxa d'activitat, que mostra la població en edat laboral i que està activa (amb feina o a l'atur), és significativament baixa i se situa en el 34,5% en les persones amb discapacitat de l'estat espanyol. Aquesta xifra contrasta amb la taxa del 77,6% per a les persones sense discapacitat.

L'informe destaca també la taxa d'atur de les persones amb discapacitat, que va ser del 25,2% a Espanya. És a dir, únicament una de cada quatre persones amb discapacitat (en edat laboral) està treballant (vers el 65,2% de persones sense discapacitat que estan treballant, dos de cada tres aproximadament).

Comparació taxes d'activitat, empleabilitat i atur entre persones amb i sense discapacitat (ODISMET, 2018).

Si ens fixem en el nombre de noves contractacions realitzades durant el 2018 (339.119 noves contractacions), es pot observar que únicament l'1,5% han sigut a persones amb discapacitat. Això suposa una gran diferència vers el percentatge de persones amb discapacitat, que com hem comentat se situa en el 6,3% (a tot l'estat espanyol) i demostra l'escassetat de nous llocs de treball dirigits al col·lectiu.

D'altra banda, una mateixa persona és contractada una mitjana de 2,2 vegades l'any, i únicament un de cada 10 contractes són indefinits, fet que exemplifica la gran temporalitat i precarietat en la contractació de persones amb discapacitat.

De les noves contractacions a tot l'estat, 116.873 van ser sota el model de contractes específics per a persones amb discapacitat. D'aquests, només el 29% es van fer a l'empresa ordinària, mentre que el 71% restant es van fer a centres especials de treball. Aquesta dada reflecteix com els centres especials de treball segueixen sent indispensables per a la integració laboral de les persones amb discapacitat.

Dones amb discapacitat, doble discriminació

Dins de la situació laboral presentada, cal tenir també en compte el biaix de gènere que discrimina doblement les dones amb discapacitat. Entre les dones amb discapacitat en edat de treballar, la taxa d'activitat és del 36,6%, però la taxa d'ocupació és d'un 25,2% i l'atur és del 25% segons les dades d'ODISMET.

Dels nous contractes laborals realitzats el 2018, el 38,6% han estat a dones. Així doncs, tot i tenir una taxa d'activitat lleugerament més alta respecte el total de persones amb discapacitat, van tenir menys contractacions. Pel que fa als contractes, també cal assenyalar que el 25,5% de les dones tenen contractes de jornada parcial (vers el 10,7% dels homes), el

que pot indicar un major percentatge de dones que concilien el treball amb tasques domèstiques i de cures de familiars.

La doble discriminació de les dones amb discapacitat es fa encara més evident en comparar el salari. L'any 2017, el salari mitjà de les persones amb discapacitat va ser de 19.726,2 euros, vers els 23.764,8 euros de les persones sense discapacitat. Distribuït per gènere, el salari dels homes amb discapacitat va ser 3.348,4 euros superior al de les dones amb discapacitat.

L'agreujant de les crisis econòmiques

L'evolució de les dades en els últims anys mostra una tendència molt preocupant pel que fa a l'impacte de les crisis econòmiques sobre el mercat laboral de la població en general, i de les persones amb discapacitat específicament. L'any 2013 (el pitjor any pel mercat laboral de la crisi anterior) la taxa d'atur per a les persones amb discapacitat era del 35%, 9 punts més elevada que el de la resta de població. Des de llavors, les dues taxes han anat millorant, però la distància ha anat augmentant fins als 10 punts de diferència de l'any 2018.

Si ens remuntem a l'any en què va esclatar l'anterior crisi, el 2008, trobem que la taxa d'atur de les persones amb discapacitat era del 16,3%, només 5 punts superior a la de les persones amb discapacitat. Això ens dóna una pista de com els efectes de la crisi han afectat en major mesura a les persones amb discapacitat, que pateixen una major precarietat laboral i es troben en situació de major vulnerabilitat. Per aquest motiu, des de l'Observatori de la Discapacitat Física i Cocemfe Barcelona instem tant al govern de la Generalitat com a l'executiu central a aplicar polítiques de foment de l'ocupació de les persones amb discapacitat i a assegurar-se que els seus drets fonamentals quedin garantits en la mateixa mesura que la resta de població.

Treballar per revertir les desigualtats

Per COCEMFE, aconseguir la inclusió laboral de les persones amb discapacitat és una de les prioritats. Per això, hi treballa des de diferents àmbits i compta amb una Xarxa Nacional de Serveis d'Ocupació i agències de col·locació, un servei que l'any 2019 va arribar a atendre 17.569 persones. En aquell mateix any, aquest servei va garantir 5.709 noves contractacions, unes insercions que es van realitzar en gran part l'empresa ordinària (51%). Aquest servei, que garanteix l'accés al treball de les persones amb discapacitat, compta també amb 8.133 empreses col·laboradores.